

armen te Padang rsd 2753, waarvan rsd 1500 zonder rente en rsd 979 bij solvabele mensen tegen rente uitstaat. Bevolen is om al het geld van de armen tegen voldoende onderpand, of anderszins, uit te zetten. [fol. 963] Wat de handel betreft moet opgemerkt worden dat er een tegenstrijdigheid is tussen het antwoord in de marge van het extract uit de brief van 30 september 1760 van Heren XVII, dat was ingesloten bij de brief van Sumatra's Westkust naar Batavia van 15 december 1761, met wat in deze brief werd gezegd. In het eerste wordt gesproken over verhoging van de prijzen, terwijl in het tweede toestemming wordt gevraagd de prijzen van blauwe textiel, vooral van murissen, salempuris, parcallen en baftas bruin blauw, te mogen verlagen wegens hun vaalheid en slechte kleuren. Deze tegenstrijdigheid is onplezierig en nog veel erger is dat, volgens de brief van 15 maart 1762, zonder een antwoord af te wachten, [fol. 964] de administrateurs wel genoodzaakt waren een prijsverlaging toe te passen, namelijk)

De salempoeris bruyn blaauw	't corgie op 3	thailen 4	maas reekenend	46 $\frac{2}{3}$	percento
De baftas	„ „ „ „ „	3 „	„	27	ruym
„ parcallen	„ „ „ „ „	1 „	8 „	40	„
„ moerissen	„ „ „ „ „	4 „	„	35 $\frac{1}{2}$	

en dat nog n.b., wanneer het goud op f 378,- het mq. fijn berekend werd, hetwelk geheel en al strijdig is met onse ordre bij brief van den 25^e augustus 1761 derwaards afgevaardigt, alswel expres dicterende om dat mineraal weeder op den voorigen voet en dus niet hooger te moeten berekenen dan 15 $\frac{1}{3}$ rds., of f 331,10 het mq. fijn.

Fol. 964r-v.

(Er is bevolen om de prijzen van de textiel daaraan aan te passen, zodat er winst op gemaakt wordt en beoordeeld kan worden of ze niet beter naar andere kantoren gestuurd kan worden. Om deze en andere redenen is in de vergadering van 14 mei na rijp beraad besloten, en op 25 mei naar dit kantoor geschreven, dat een prijsverlaging is afgekeurd [fol. 965] en voor rekening van het bestuur komt. Het besluit van 24 juni 1757 moet gehandhaafd blijven. Daarin is bepaald dat, ter wille van de winsten op het goud, textiel uit Coromandel niet met minder dan 40 %, de Bengaalse niet minder dan met 25 % en de Suratse niet minder dan met 20 % winst verkocht mag worden. Soorten die minder opbrengen, mogen niet besteld worden. Als er te dunne of slechte textiel wordt ontvangen, die niet volgens de voorschriften verkocht kan worden, dan dient men deze naar Batavia te zenden, waar ze voor rekening van de inzamelaars verkocht zal worden. Men is tevreden dat, volgens de brief van 15 december 1761, de peperverbouw goed verloopt en dat de inwoners van verscheidene dorpen deze nadrukkelijk bevorderen. Dat belooft heel wat goeds en daarom is bevolen dat men de maatregelen [fol. 966] die in de marginale beantwoording op de brief uit Nederland van 30 september 1760 zijn aangekondigd, ten uitvoer brengt. Ook is aanvaard dat in die brief is vermeld, dat er op hun verzoek enige toegevendheid tegenover de bergvorsten wordt betracht aangaande de handel van inlandse textiel, als de uitvoer daarvan over zee maar verboden blijft. Beperkte verkoop op de binnenmarkten in de benedenlanden is toegestaan, aangezien het de Compagnie weinig schaadt. Het is ook goedgekeurd dat een particulier vaartuig, dat vijf last zout aanvoerde, in beslag is genomen en dat er een boete van viermaal de waarde van het zout is opgelegd. Hieruit blijkt hoe noodzakelijk het is de particuliere vaart op deze kust te weren. Als er wilde kaneel geconfisqueerd wordt, [fol. 967] dan moet die in aanwezigheid van twee leden uit de Raad van Justitie verbrand worden, zoals naar gebruik te Batavia is gebeurd met 1210 lb die te Priaman in beslag was genomen en daar naartoe was verzonden. Wat de dienaren betreft is in de de brief van 15 maart 1762 gezien dat ze de gewezen resident van Airhadji, Christiaan Ernst van Sijffert, naar aanleiding van het bericht van de regent van Kambang dat de Songinezen zeker naar de benedenlanden zouden komen, naar Pulau Tjinkuk zouden zenden. Maar dat is niet gebeurd en nu was men van plan hem naar Batavia te zenden. Dit is goedgekeurd, tenzij een verblijf op Sumatra's Westkust het innen van zijn schuld meer zou bevorderen. Het getal van tien deserteurs is te hoog en de premie om twee van hen, [fol. 968] die bij de inlanders in de bergen zijn,